

متن پرسش

سلام علیکم: استاد گرانقدر در روزهای گذشته سئوالی از محضرتان پرسیدم و متعاقب آن تقاضای پاسخ از حضرتعالی داشتم اما متأسفانه پاسخی دریافت نکردم. عرض کردم که تمام لحظات زندگی بنده به واسطه بزرگی مصیبتی که بر بنده وارد شده تحت الشعاع قرار گرفته به طوری که به مرز جنون رسیده ام. و عرض کردم پاسخ حضرتعالی می تواند آبی باشد بر آتش درون حقیر. و شاید نجات من باشد از گرفتار شدن در ورطه هلاکت و وهمیات شیطانی. هرچه تلاش می کنم (با روزه، نماز، قرآن و ذکر) آرام نمی شوم. شاید قبل از این فکر می کردم در برابر هر مصیبتی قوی باشم و زانویم نلرزد، اما... لذا مجدداً خواهش می کنم پاسخ سئوالات بنده را مرقوم بفرمایید. به حرمت خون شهدا جواب بدهید. برادر بنده سالک الی الله، حافظ بیت المال، اهل نماز شب، ذاکر با اخلاص امام حسین (ع) و عاشق اهل بیت (ع) و سرباز ولایت بود. اما متأسفانه او را از دست دادیم. خانواده بنده را به منزله یک پیکر تصور کنید که چشم او کور شده! این را گفتم تا جایگاه ایشان را بهتر درک کنید. نه تنها در خانواده، بلکه در محله، سپاه و شهر..

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: سؤال جنابعالی طی شماره‌ی ۱۳۷۹۵- به این شکل جواب داده شده بود: باسمة تعالی: سلام علیکم: (شخصی) رحمت و برکات الهی نصیب او باد که خود را برای پاسداری از اسلام مجهز کرد تا به بهترین شکل دینداری کند. وقتی کسی در حین مأموریت برای مقابله با کفر به میدان آمده است، مصداق این آیه است که می‌فرماید: «وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ. (نساء/ ۱۰۰) آری! اجر چنین افرادی فقط با خدا است و او اجر خود را از خدا گرفته است ولی نه به آن معنا که خدا خواسته است شما را تنبیه کند، او زندگی خود را در مسیر ابدیت‌اش شروع کرد و شما هم باید زندگی خود را در این دنیا ادامه دهید. خیلی نباید ذهن خود را مشغول خاطرات او کنید. زیرا او از این خاطرات عبور کرده است و در دنیایی دیگر با تعلقات مخصوص به آن دنیا زندگی می‌کند، شما نیز سعی کنید در دنیای خودتان و با تعلقات معنوی این دنیا زندگی کنید. طلب مغفرت برای او وظیفه‌ی شما است. موفق باشید